

בבית המשפט העליון

רע"א 1154/18

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ

נגד

המשיבים: 1. רן זינגר
2. רענן בשן ואח'

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 9.1.2018 (כבוד השופטת ש' אלמגור) ב-ת"צ 60132-03-15

תאריך הישיבה: ב' בסיון התשע"ט (5.6.2019)

בשם המבקשת: עו"ד רן שפרינצק; עו"ד יובל נעים
בשם המשיבים: עו"ד רענן בשן; עו"ד לאה נמס-קהתי;
עו"ד מאור בשן; עו"ד בת חן פארי

פסק-דין

השופטת ע' ברון:

1. לאחר עיון בכתובים ומשמענו את טיעוני באי-כוח הצדדים ושיקפנו בפניהם את התרשמותנו, קיבלו את המלצת בית המשפט לאחר התייעצות עם מרשיהם – לפיה, בקשת רשות הערעור מתקבלת וכך גם הערעור; ומשמע שהחלטה נושא הערעור מבוטלת והבקשה שהגישו המשיבים לאישור תובענה כייצוגית נדחית. במצב דברים זה, הוסיפו והסכימו הצדדים כי אין עוד תוחלת לבקשת אישור נוספת שהם צד לה (ת"צ 18-04-32203), ובהתאם תוגש בקשת הסתלקות לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו שלפניו מתנהל ההליך.

2. המונח "דבר פרסומת" מוגדר בסעיף 30 א(א)(1) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: חוק התקשורת), כ"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת" (ההדגשה שלי, ע'ב'). ככלל סעיף 30א לחוק התקשורת, הידוע בכינויו "חוק הספאם", אוסר על "מפרסם" לשלוח "דבר פרסומת" ללא קבלת הסכמה מפורשת ומראש של הנמען. הוראה זו, כפי

שעולה גם מדברי ההסבר שקדמו לחקיקתה, מכוונת להתמודד עם התופעה הפסולה של הפצה המונית של הודעות פרסומת הנשלחות לנמען שלא ביקש לקבלן ואינו חפץ בהן, תוך חדירה לפרטיות, גרימת מטרד ונזקים.

3. בקשת האישור שהפנו המשיבים כלפי "בזק" עניינה במסרון הנשלח מאת האחרונה ללקוחותיה בעת שהם פונים למוקד הטלפוני של "בזק" לקבלת שירות (להלן: המסרון). לטענת המשיבים מדובר ב"דבר פרסומת" האסור במשלוח בלא קבלת רשות ומראש מאת הנמען; עמדה זו נתקבלה על דעת בית המשפט המחוזי.

4. סברנו כי יש ממש בערעור משורה של טעמים, ודי אם נציין את העיקריים שבהם. בראש ובראשונה, משום שעל פניו מטרתו של המסרון נושא בקשת האישור, היא באופן מובהק שירותית ולא פרסומית; ומשכך, הוא אינו עונה על הגדת "דבר פרסומת". המסרון נועד ליידע את מי שפונים למוקד הטלפוני של "בזק" לצורך קבלת שירות, על דבר קיומו של אתר שירות ייעודי בשם "בזק שלי", שאותו מפעילה בזק במרחב האינטרנטי – אתר שבאמצעותו ניתן לקבל שירות ותמיכה במגוון רחב של נושאים – תוך שהמסרון מפנה לקישור לאתר. באתר עצמו אין תוכן שיווקי; השירות ניתן ללא המתנה לנציג שירות; ללא תשלום; בכל ימות השבוע ומסביב לשעון (24/7); ועל פניו מדובר בשיפור והנגשת השירות ללקוח. זאת ועוד, קיימים הבדלים מהותיים בין נסיבות משלוח ההודעה ותוכנה בעניין "פסגות" (רע"א 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' גלסברג (25.10.17) לבין המסרון כהגדרתו לעיל, ו"מבחן המטרה" שיושם שם מוביל לתוצאה שונה בענייננו. יוסף לכך שגם שיקולי מדיניות מורים על דחיית בקשת האישור, שכן לא להודעות מסוג המסרון ששלחה "בזק" נועד "חוק הספאם", ודומה כי הותרת ההחלטה על כנה לא רק שלא תיטיב עם ציבור הלקוחות הנדרש לקבלת השירות מ"בזק" אלא ההיפך מכך. יצוין כי בהינתן האמור, גם אין רבותא בעילות האחרות שזכרו בבקשת האישור.

5. כאמור בפתח הדברים, בקשת רשות הערעור נתקבלה בהסכמה וכך גם הערעור. עוד כמוסכם, ההוצאות שנפסקו בבית המשפט המחוזי ושולמו זה מכבר למשיבים יותרו על כנן. אין צו להוצאות בערכאתנו.

ניתן היום, ג' בסיון התשע"ט (6.6.2019).